

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 512
din 03.09.2008

Dosar nr: 414/2008

Petiția nr: 7.339/23.05.2008

Petent: U Ș

Reclamat: Consiliul local al municipiului Ploiești

Obiect: amendarea reclamatului ca efect al unei hotărâri judecătorești care ulterior a fost casată

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și adresa petentului

I.1.1. U Ș

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Consiliul local al municipiului Ploiești, Bul. Republicii nr. 1-2, județul Prahova

II. Obiectul sesizării

Petentul arată că este amendat cu 200.000 lei/zi întârziere în favoarea Statului Român ca efect al unei hotărâri judecătorești care ulterior a fost casată.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul arată că a construit un imobil pe baza unei autorizații emise în 1995, a fost dat în judecată, pierzând procesul în fond și în apel, dar având câștig de cauză în recurs. Totuși, este obligat să plătească amendă în favoarea statului.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 24.06.2008.
La audierea din 24.06.2008 s-a prezentat fiica petentului.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, prin **Petiția nr. 7.339/23.05.2008** (filele 1-3 din dosar), arată că a construit un imobil pe baza unei autorizații emise în 1995, a fost dat în judecată, pierzând procesul în fond și în apel, dar având câștig de cauză în recurs. Totuși, este obligat să plătească amendă în favoarea statului.

Depune acte în susținerea cauzei (filele 4-10 din dosar).

Petentul a repetat cele anterior arătate prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu nr. 7.405/26.05.2008 (fila 10 din dosar)

Acte în susținerea cauzei au fost depuse prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 7.532/27.05.2008 (fila 16-17 din dosar).

Reclamatul, prin **Adresa nr. (indescifrabil) din 13.06.2008** (fila 18 din dosar), semnată de E. C (în calitate de primar) și de M M (în calitate de secretar), arată următoarele:

- în anul 1986 a existat un litigiu între familia U și familia S , finalizat prin **Sentința civilă nr. 4811/1986** a Judecătoriei Ploiești în favoarea celui din urmă;

- în anul 1995, fără a prezenta această sentință, prin inducerea în eroare a reclamatului, petentul a obținut o autorizație de construcție prin care a obturat în mod definitiv fereastra familiei S ;

- în urma sesizării venite din partea familie S , reclamatul a promovat o acțiune în instanța de judecată, iar Curtea de Apel Ploiești, prin **Decizia nr. 2352/1997** a menținut în mod definitiv hotărârea privind măsura desființării construcției în cauză;

- în anul 2000 reclamatul a pus în executare sentința, dar petentul a tergiversat în mod sistematic desființarea construcției;

- decizia invocată în petiție nu anulează amenda instituită în favoarea statului, ci formele de executare silită;

- petentul nu invocă și nu dovedesc existența unor fapte de discriminare.

Petentul, cu ocazia citării, a depus un punct de vedere (filele 21-22 din dosar) prin care arată criteriul de discriminare (vârsta, condiția materială, boala), considerând că fapta de discriminare este somația de plată.

Anexează documente în susținerea cauzei (filele 23-37 din dosar).

Petentul, prin punctul de vedere înregistrat cu **nr. 9.296/04.07.2008** /filele 38-43 din dosar), arată următoarele:

- **Dosarul nr 4513/1986** a avut ca obiect obligația de a înlătura lemnele depozitate și nu constatarea dreptului de iluminare și aerisire;

- autorizația de construcție nu s-a bazat pe inducerea în eroare a reclamatului;
- reclamatul s-a amestecat în problema celor două familii fără a avea nici o calitate;
- **Sentința civilă nr. 4.684/10.05.1996** nu poate fi executată silit, intervenind prescripția;
- **Decizia nr. 303/13.02.2006** a Curții de Apel Ploiești a modificat în tot deciziile anterioare;
- solicitarea de plată din partea reclamatului reprezintă hărțuire.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul consideră discriminatorie somațiile privind executarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Privind hărțuirea, **O.G. nr. 137/2000**, republicată, la art. 2 alin. 5, prevede: *„Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.*

Colegiul director constată că petiția invocă, pe lângă discriminare, abuzuri și alte fapte de natură penală, referitor la care nu are competența de a se pronunța. În mod similar, Colegiul director nu se poate pronunța decât privind faptele care s-au petrecut din mai 2007, având în vedere că **O.G. nr. 137/2000**, republicată, la art. 20 alin. 1 prevede: *„Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.*

Privind obiectul petiției raportat la prevederile **O.G. nr. 137/2000**, republicată, faptele pentru care petiția este în termen, Colegiul director constată că împotriva oricărei executări silită petentul se poate adresa doar instanțelor de judecată, CNCD nu are competențe în domeniu.

Fapta de a solicita executarea silită a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile nu poate fi considerată nici ca faptă de discriminare, nici ca hărțuire, întrucât fapta are o justificare obiectivă, dată însuși de hotărârea judecătorească.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, prin unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 și 4 al **Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, și nici hărțuire conform art. 2 alin 5 al **Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 08.09.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 zile, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

